

vede fløjten lyder langt over de stille, døde vidder, hvor klittens stride, grågule hjelme sagte hvisler i blæsten *Achton Friis* (6).

»Hedens lille aristokrat«. Der er over hjejens skikkelse, dens ranke rejsning og de fine linier over hoved og bryst et træk af ædelt og fornemt, men også noget sart og reserveret *Thorvald Kjør og Ib Paulsen* (7).

En hjejleflok flyver som én glimrende indøvet organisme, under musik, en klangfuld, spæd og dog fyrrig fløjten. Flokken stryger over vandfladen som en byge, går så pludselig højt og kaster omkring med et sus som en eksplosion af luften og – *fly, fly* – stryger den igen som vinden tæt hen over fjordens overflade *Johannes V. Jensen* (8).

Dog pipper hel vemodelig · de hjejler små og spage *N. F. S Grundtvig* 1815 (9). Hjejlen! han har ikkun én melodi, · og det endda: *minore*; den stemmer lidt til melankoli, · og dog jeg råber: *encore!* · Jeg ynder hans *maestoso* godt; · den passer til heden derude ... Den passer ret vel til blæstens suk · hen over gravhøjes toppe *St. St. Blicher* (10). Se den gule fugl derhenne · med det blanke, sorte bryst – · hvor de rappe fødder rende · gennem lyngen let og tyst! · Stakkels hjejle! vær ej bange · for dit bo i lyngens skød; · ingen skal din unge fange. · Ingen volde reden nød! *P. A. Holm* (11).

Hjejlen fløjted, klagende og ene, · hist hvor klitten, Jyllands bolværk, står; · Fatted du den klang i fuglens klage? · bange lød dens sang om Vesterhav: · bølgen høj og mægtig uden mage · brusere over tusind snekkers grav! *V. Esmann* 1857.

Hjejlen sad enligt på tuen og sang *Jeppe Aakjær* (12). Vi hjejlen hørte fra vor rude, · *tyly*, en tundra-sjæl derude *Johannes V. Jensen* (13); hjejlen mørke harpestring *Søren Noe-Nygaard* (14); mens hjejlen fra sit skjul sig svang · med skrig i aftenfreden · – som varselsrøst på heden *Anker Ankerstrøm* (15).

Din sang blev tonende tårer. Fri · gør du dens smerte, du fløj forbi. · Hvad var os hede og vejle · uden dit hjertesuk, hjejle? *Valdemar Rørdam* (16).

St. St. Blicher, Hjejlen (Trækfuglene, 1838); Roar Christensen, Hjejlen (17); Valdemar Rørdam, Hjejlen (18).

LITTERATUR: (1) 69d 5,10, ny udg. 1893 1,97; (2) 401u 16; (3) 855 37; (4) 318 118; (5) 707c 14; (6) 248 3,442; (7) 449 12; (8) 401d 174f; (9) 308 44; (10) 69b 9f; (11) 353 10; (12) 937g 103; (13) 401o 33; (14) 632 7 sml. 15,111; (15) 24c 8; (16) 753o 51; (17) 260 1912,498-502; (18) 753o 48-51.

Stenvender. BIOFOTO/Erik Thomsen.

Stenvender, *Arenaria interpres*

Vadefugl med sort bryst, sort-hvidbroget hoved, grå- til rødbrun, sort-hvidbroget ryg og hvid bug. Meget fåtallig ynglefugl på småøer og holme, men alm. som trækfugt.

– Danmarks Dyreverden 7, 74-77.

Stenvender 1852ff (1), med næbbet vender den småsten for at finde tanglopper, biller, orme etc.

Rydetyte o. 1770 Bornholm (?) (2), *vejdeti(t)e* 1763ff (3), *polsk vibe* 1852ff; Læsø, Falster (4), *vette* Hirsholmene og *flyr* Læsø 1852 (5), *glidring* Falster o. 1850 (6), *flærke, branding og grønnik* 1875 (7), *verdenspytte* Odenseegnen 1877ff (8); *piknikker* Køng VFyn 1902 (9) om denne fugl? sml. præstekrave s. 132.

Færøerne: *tjaldursgræslingur* (tjaldur = strandskaden); Grønland: *talivfak* 'den som flytter til siden' (10).

LITTERATUR: (1) 451 255; (2) 165 30,1936,131; (3) 693b 1,624; 451 255; 785 241; (4) 451 255; 281e (Falst. o. 1850); 248 3,416 (Læsø); 707 93 (Nordre Rønner ved Læsø); (5) 451 255; 451b 455; (6) 281e; (7) 451b 455, (8) 138 20; 388 (Odense fj. o. 1880); 383 2,161; (9) 464f/tb. 3,152; (10) 562 62, 1923,161.